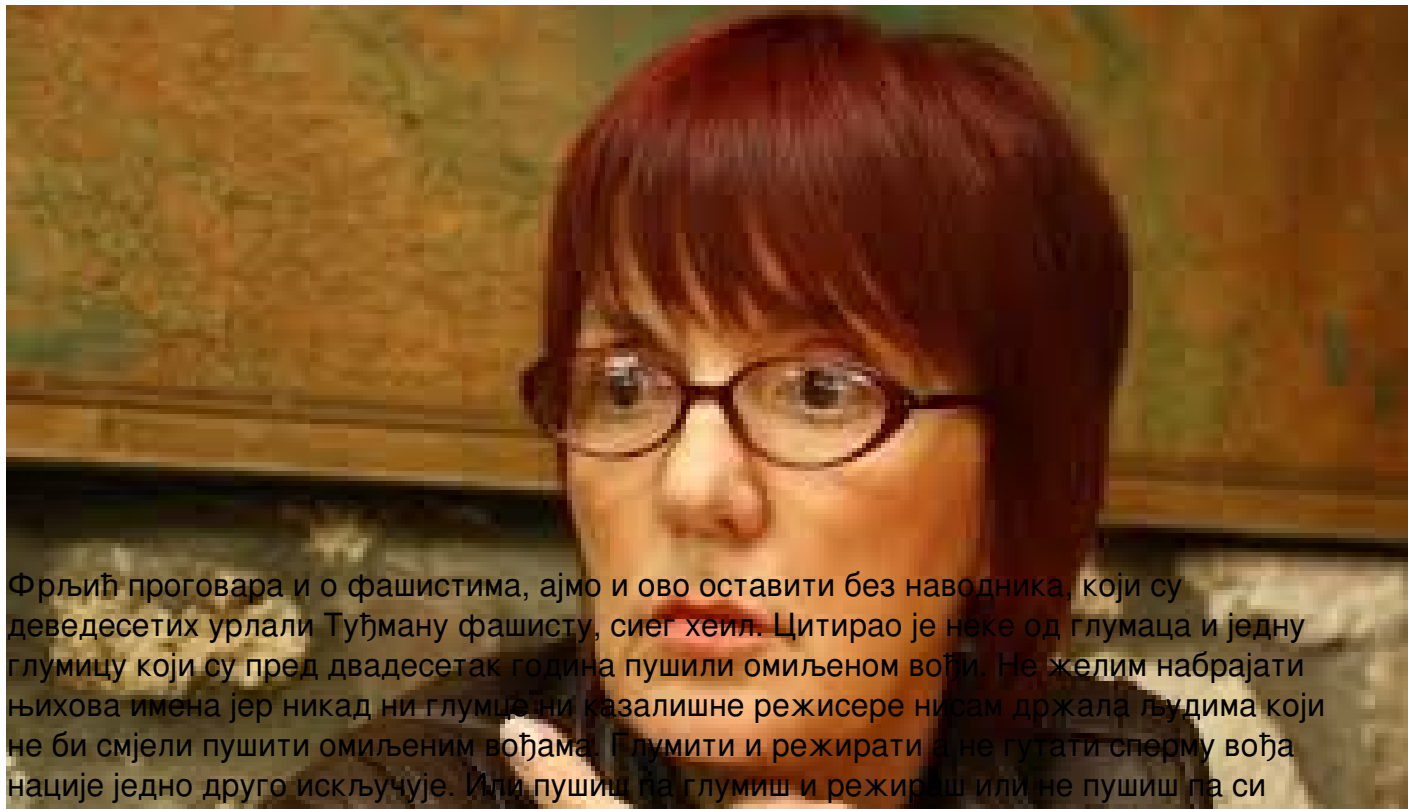

Гледала сам Фрљићеву представу “Хрватско глумиште” о којој пишу сви хрватски медији. Зашто? Зато јер Фрљић, храбро, ајмо ово “храбро” не ставити под наводнике, проговара о хрватском фашизму четрдесетих, оном деведесетих и хрватском фашизму данас. Његова теза је, ако сам га добро схватила, да људи у црном ових дана само што нису кренули клати по кућама.

Фрљић проговара и о фашистима, ајмо и ово оставити без наводника, који су деведесетих урлали Туђману фашисту, сиег хеил. Цитирао је неке од глумаца и једну глумицу који су пред двадесетак година пушили омиљеном вођи. Не желим набрајати њихова имена јер никад ни глумце ни казалишне режисере нисам држала људима који не би смјели пушити омиљеним вођама. Глумити и режирати а не гутати сперму вођа нације једно друго искључује. Или пушиш па глумиш и режираш или не пушиш па си попушио.

Каква је била представа? Свака је Фрљићева представа, ајмо ово ипак ставити под наводнике, “провокација”. Глумци и глумице су, кад су били одјевени, на невјеројатно ружним гаћама носили фотке фашиста и једне фашистице из хрватског глумишта из деведесетих. На предњој страни гаћа. На стражњој страни видјели смо фотке неких људи који данас, ваљда, играју важну улогу у хрватском казалишном животу. Што су ти људи учинили Фрљићу, мени нису баш ништа, једва да о њима ишта знам, није било јасно.

А што је Фрљић хтио представом рећи? Био је јасан. Усташтво на велика врата продира у Хрватску. Добро је то показао. Пада застор, пред нама се отвара ријечко казалиште а

огроман број у црно одјевених пјевача сложено пјева: “Зови, само зови, сви ће соколови за те живот дати...” Ужаснула сам се. Јеботе! Колико црнила? Гдје ја живим?

Ја Хрватску не видим онако како је Фрљић види. Мени је Хрватска много гаднија земља него ми то он показује. Нема у овоме што се зове Хрватска у црно одјевених злочинаца који једва чекају да камом прережу вратове Србима, Циганима, Жидовима и кривомислећим Хрватима. Нема ни концентрацијских логора зато јер је цијела Хрватска данас за огромну већину својих грађана концентрацијски логор.

Додуше, затворски чувари не носе црне униформе, сви су у одијелима. Затвореници не робијају на онако блажен начин како је то Хитлер замислио. Данашњи логораши пролазе кроз много маштовитије организиран пакао. Раде од јутра до сутра без икаквих људских права, наши господари одлучују што ћемо јести, кад ћемо јести и да ли ћемо јести. Које ћемо новине читати, који теве програм пратити, које казалишне представе гледати... А шансе да нам нетко организирано и плином скрати муке су никакве.

Ни наша дјеца ни унуци никад неће имати право на школовање, лијечника, зубара, мировину, живот без страха и наду. Логораши који данас живе у Хрватској оставили су сваку наду иза себе. Једино што наше Армани-фашисте и оне у црно убучене из четрдесет и неке директно веже је слоган Арбеит мацхт фреи.

Да је Фрљић... Да је Фрљић на гаће оних глумаца и глумица ставио фотку америчког амбасадора, загребачког градоначелника, ријечког градоначелника, фотке шефова “хрватских банака”, челника и челница хрватских политичких странака, министара, тајкуна, одвјетника који може за Бандића искеширати два милијуна еура а да не трепне... То би за мене била провокација и прича о хрватском фашизму. Овако... Кужим Фрљића. Не можеш на ружне гаће ставити фотографије својих спонзора.

Након представе била сам и сретна и несретна. Има једна добра вијест. У Хрватској нема усташа. Има једна лоша вијест. Хрватска јест фашистичка земља.

(Блог Ведране Рудан)